

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1677—1681

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1677	Laki maatalousyrittäjän lomituspalveluista annetun lain muuttamisesta	3799
1678	Laki kuntien valtionosuuslain 32 §:n muuttamisesta	3804
1679	Asetus maatalousyrittäjän lomituspalveluista	3805
1680	Asetus maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta	3812
1681	Sisäasiainministeriön päätös kuntajaon muuttamisesta Enon ja Tuupovaaran kuntien välillä	3814

N:o 1677

Laki

maatalousyrittäjän lomituspalveluista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maatalousyrittäjän lomituspalveluista 4 päivänä tammikuuta 1985 annetun lain (2/85) 2 §:n 2 momentti, 11 §, 20 §:n 1 momentti sekä 21, 29, 31 a ja 36 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti 23 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1185/88), 11 § 17 päivänä tammikuuta 1991 annetussa laissa (110/91), 20 §:n 1 momentti ja 31 a § 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1597/91) ja 36 § 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1216/92),

muutetaan 1 a §:n johdantokappale ja 1 kohta, 10 ja 17 §, 20 §:n 2 momentti, 23 §:n 2 momentti, 38 ja 40 § ja 41 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 a §:n johdantokappale ja 1 kohta, 17 § ja 23 §:n 2 momentti mainitussa 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 10 § osittain muutettuna mainitulla 17 päivänä tammikuuta 1991 annetulla lailla, 20 §:n 2 momentti mainitussa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa sekä 40 § osittain muutettuna mainituilla 17 päivänä tammikuuta 1991 ja 4 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla, sekä

lisätään lakiin siitä mainitulla 4 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla kumotun 8 ja 9 a §:n tilalle uusi 8 ja 9 a §, lakiin uusi 17 a—17 c §, 18 §:ään, siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 1 ja 2 momentin tilalle uusi 1 ja 2 momentti, sekä uusi 4 momentti, lakiin uusi 18 a ja 22 a § sekä 37 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

1 a §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka itse työhön osallistuen

päätömisesti siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään harjoittaa tässä laissa tarkoitettua maataloutta ja:

HE 123/95

StVM 23/95

EV 128/95

172—1995

450301A

1) joka on ollut velvollinen ottamaan maatalousyrittäjien eläkelaisissa (467/69) säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskevan vakuutuksen ja jolla on voimassa mainittu vakuutus tai vireillä hakemus sen saamiseksi;

8 §

Vuosiloma- ja viikkovapaapäivän kesto määritellään työtunteina siten, että se lomitussajankohtana vastaa lomitettavan yrittäjän tehtäväosuutta maatalousyrittäjien karjaloustyöhön ja muihin yrityksen hoitoon liittyviin välttämättömiin tehtäviin käytettävästä kokonaistyöajasta. Sanotun kokonaistyöajan sekä maatalousyrittäjän tehtäväosuuden määrittämisestä säädetään tarkemmin asetuksella.

9 a §

Sijaisapupäivän kesto määritellään työtunteina siten, että se lomitussajankohtana vastaa lomitettavan yrittäjän tehtäväosuutta maatalousyrittäjien kuuluvista välttämättömistä tehtävistä ottaen huomioon myös, mitä 20 §:n 3 momentissa säädetään. Sijaisapupäivän keston määrittelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

10 §

Lomituspalvelutoiminnan yleinen johto, ohjaus ja valvonta kuuluu sosiaali- ja terveysministeriön alaisena maatalousyrittäjien eläkelaisista tarkoitettuun maatalousyrittäjien eläkelaitokselle.

Mitä 15, 27 ja 28 §:ssä sekä 30 §:n 2 momentissa ja 35 §:n 3 momentissa säädetään lääninhallituksesta, sovelletaan vastaavasti maatalousyrittäjien eläkelaitokseen.

17 §

Maatalousyrittäjällä on oikeus valita, käyttääkö hän oikeuttaan tässä laissa tarkoitettuihin lomituspalveluihin kunnan järjestämän lomittajan avulla vai järjestääkö hän itse lomitussensa. Valinta koskee lomituspalveluja kokonaisuutena.

Maatalousyrittäjän, joka 1 momentin nojalla järjestää itse lomitussensa, on tehtävä siitä ennakkoilmoitus lomautakunnalle. Ennakkoilmoitus on tehtävä vastaavasti myös silloin, kun maatalousyrittäjä haluaa palata kunnan järjestämien lomituspalvelujen piiriin. Ennakkoilmoituksen tekemisestä säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos samalla maatilalla toimii kaksi tai useampia lomituspalveluihin oikeutettuja maatalousyrittäjiä, tulee yrittäjän, joka haluaa itse järjestää lomitussensa, sopia muiden kanssa siitä, että tilan lomitukset kokonaisuudessaan järjestetään itse hankittujen lomittajien avulla. Jollei asiasta voida sopia tilalla toimivien yrittäjien kesken, lomituspalvelut toteutetaan kunnan järjestämien lomittajien avulla.

Mitä 31 b ja 35 §:ssä säädetään, ei koske maatalousyrittäjän 1 momentin nojalla itse järjestämää lomitusta.

17 a §

Maatalousyrittäjän 17 §:n 1 momentin nojalla itse hankkimana lomittajana voi toimia lomituspalveluja tuottavaan yritykseen tai yhteisöön työsuhteessa oleva henkilö tai itsenäinen ammatinharjoittaja. Maatalousyrittäjä voi myös ottaa lomittajan työsuhteeseen, ei kuitenkaan henkilöä, joka asuu hänen kanssaan samalla maatilalla.

17 b §

Korvaus maatalousyrittäjän 17 §:n 1 momentin nojalla itse järjestämästä lomituksesta aiheutuneista kustannuksista lomitustuntia kohti on:

1) kuukausipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen alin peruspalkka lisättynä 60 prosentilla, jos lomittaja on lomituspalveluja tuottavan yrityksen tai yhteisön palveluksessa;

2) pääasiallisesti lomitustyöstä toimeentulonsa saavan tuntipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen peruspalkka lisättynä 50 prosentilla, jos lomittaja on itsenäinen ammatinharjoittaja;

3) tilapäisesti tuntipalkkaisena lomittajana toimivan henkilön kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen peruspalkka lisättynä 40 prosentilla, jos lomittaja on muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu henkilö.

Korvattavina lomitustunteina otetaan huomioon vuosiloma- ja viikkovapaalomituksessa 8 §:n mukaan määräytyvien työtuntien määrä ja sijaisapulomituksessa 9 a §:n mukaan määräytyvien työtuntien määrä.

Korvauksen suorittaa lomautakunta siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

17 c §

Maatalousyrittäjän, joka 17 §:n 1 momentin nojalla järjestää itse lomituksensa, tulee lomituksen avulla irrottautua 17 b §:n 2 momentissa tarkoitettujen työtuntien perusteena olevan tehtäväosuutensa hoitamisesta.

Perusteettomasti tai muutoin virheellisesti maksettu 17 b §:n 1 momentissa tarkoitettu korvaus peritään takaisin maatalousyrittäjältä. Maatalousyrittäjien eläkelaitos voi erityisestä syystä maatalousyrittäjän tai lomalautakunnan pyynnöstä päättää, että korvaus tai osa siitä saadaan jättää perimättä takaisin.

18 §

Kunnan on järjestettävä lomituspalvelut niille maatalousyrittäjille, jotka eivät itse järjestä lomituksiaan. Vaikka yrittäjä on 17 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut järjestävänsä lomituksensa itse, kunta voi maatalousyrittäjän pyynnöstä järjestää lomituksen, jollei se vaikeuta lomitusten järjestämistä niille maatalousyrittäjille, jotka kuuluvat kunnan järjestämien lomituspalvelujen piiriin.

Kunta voi järjestää lomituspalvelut:

1) ottamalla palvelukseensa työsopimus-suhteeseen tarpeellisen määrän maatalouslomittajia taikka hoitamalla toiminnan sopimuksin yhdessä muun kunnan tai muiden kuntien kanssa; tai

2) ostamalla palveluja toiselta kunnalta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta.

Jollei lomittajien saantia voida riittävästi turvata 2 momentissa tarkoitettujen lomittajien avulla tai jollei yrittäjä voi käyttää sanotussa momentissa tarkoitettua lomittajaa, kunta voi hyväksyä lomittajaksi myös yrittäjän ehdottaman henkilön, joka täyttää 19 §:ssä säädetyt edellytykset. Yrittäjän ehdotuksesta hyväksytty lomittaja on työsuhteessa kuntaan.

18 a §

Jos maatalousyrittäjä käyttää kunnan järjestämiä lomituspalveluja, hänen 7 §:ssä tarkoitettuun vuosilomaansa saa sisältyä enintään kolme sunnuntaita tai sellaista juhlapäivää, jonka aikana tehdystä työstä lomittajalle maksetaan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen sunnuntaityökorvaus.

Jos maatalousyrittäjä käyttää kunnan järjestämiä lomituspalveluja, mutta hänen 8 §:ssä tarkoitettu päivittäinen lomitustuntimääränsä ei riitä kattamaan tilalle osoitetun lomittajan työehtosopimuksen mukaista keskimääräistä säännöllistä työaika, tulee lomitusta järjestää seuraavilla vaihtoehtoisilla tavoilla, jollei edellä mainittua lomittajan työaika saada muutoin täyttymään:

1) samassa tai eri maatalousyrittäjätoimivissa maatalousyrittäjät pitävät lomansa tai viikkovapaansa kokonaan tai osittain samanaikaisesti;

2) maatalousyrittäjä käyttää 38 §:ssä tarkoitettua maksullista palvelua 8 §:ssä tarkoitettua lomitustuntimääränsä täydennykseksi;

3) vuosilomalomituksessa maatalousyrittäjä käyttää viikkovapaaseen kuuluvia lomitustuntejaan 8 §:ssä tarkoitettua lomitustuntimääränsä täydennykseksi; tai

4) maatalousyrittäjä käyttää tehtäväosuutetaan vastaavat lomitustunnit kokonaisina päivinä siten, että lomittajan keskimääräinen säännöllinen työaika täyttyy, jolloin maatalousyrittäjän vuosiloma- ja viikkovapaapäivien määrä vastaavasti pienenee.

20 §

Maatalouslomittajan tulee huolehtia maatalousyrittäjän karjatalouteen säännöllisesti kuuluvista ja muista yrityksen hoitoon liittyvistä välttämättömistä tehtävistä, jotka kuuluvat lomittajan maatalousyrittäjän tehtäväosuuteen. Maatalousyrittäjä voi antaa muitakin maatalousyrittäjän toimintaan liittyviä tehtäviä 17 §:n 1 momentin nojalla itse hankkimalleen lomittajalle sekä 18 a §:n 2 momentin 2—4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kunnan vuosilomaa tai viikkovapaata varten järjestämälle lomittajalle lomalautakunnan kanssa sopimallaan tavalla.

22 a §

Jos palvelusta määrättyä maksua ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien korkolain (633/82) 4 §:n 3 momentissa säädetty perustein.

Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräytymisen perusteena olevan palvelun saamisesta.

23 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina käyttökustannuksina pidetään kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:ssä mainittuja kustannuksia, toiselle kunnalle ja muulle julkiselle tai yksityiselle palvelujen tuottajalle suoritettavia korvauksia sekä tämän lain 17 b §:n mukaisia korvauksia. Käyttökustannusten vähennykseksi luetaan edellä mainitun lain 7 §:n 1 ja 2 momentin mukaiset erät.

37 §

Mitä 1 momentissa säädetään lomalautakunnan oikeudesta saada tietoja verotus- ja muilta viranomaisilta, sovelletaan vastaavasti maatalousyrittäjien eläkelaitokseen.

38 §

Lomalautakunta voi maatalousyrittäjän pyynnöstä osoittaa 18 §:n 2 momentissa tarkoitetun maatalouslomittajan maatalousyrittäjien muihinkin kuin tässä laissa tarkoitettuihin tehtäviin, jollei se vaikeuta niiden palvelujen järjestämistä, joista kunta on velvollinen huolehtimaan 18 §:n 1 momentin nojalla.

Maatalousyrittäjän on 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korvattava maatalouslomittajan palkasta, sosiaaliturvasta ja muista työsuhteen ehdoista kunnalle aiheutuvat todelliset kustannukset. Jos maatalousyrittäjä käyttää 1 momentissa tarkoitettua palvelua lomitustuntimääränsä täydennykseksi 18 a §:n 2 momentin 2 kohdan mukaisesti, hänen on maksettava palvelusta tuntimaksu, joka vastaa kuukausipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista lomittajan alinta peruspalkkaa lisättyinä kahdella kokemuslisällä.

40 §

Lomalautakunnan päätökseen, joka koskee oikeutta lomituspalveluihin, lomituspalvelujen kestoja taikka lomituspalveluista perittäviä maksuja tai korvauksia, saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Muuhun lomalautakunnan tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen 17 c §:n 2 momentin ja 35 §:n 3 momentin nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Valitus osoitetaan sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettu lomalautakunta toimii.

Lääninoikeuden tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Muutoksenhaussa on muutoin noudatettava, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valituskirja voidaan kuitenkin jättää lomalautakunnalle tai 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa maatalousyrittäjien eläkelaitokselle, joiden tulee toimittaa asiassa kertyneet asiakirjat ja oma lausuntonsa lääninoikeudelle.

41 §

Valtion ja kunnan palveluksessa olevat, kunnan luottamushenkilöt, muut kunnan tehtäviä suorittavat, maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toimihenkilöt taikka tämän lain mukaisen toiminnan järjestämisessä asiantuntijoina tai maatalouslomittajina toimivat henkilöt eivät saa ilmaista yksityistä tai perheen salaisuutta, josta he asemansa tai tehtävänsä perusteella ovat saaneet tietää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Sen estämättä, mitä 10 §:n 2 momentissa säädetään, lääninhallitukset huolehtivat ennen tämän lain voimaantuloa tapahtuneen toiminnan rahoitukseen liittyvistä 27 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä.

Maatalousyrittäjän vuodelta 1995 pitämättä jääneeseen ja 33 §:n nojalla vuoden 1996 aikana pidettäväksi siirrettyyn vuosilomaan ja viikkovapaaseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita lomitukseen järjestämistä koskevia säännöksiä 31 päivään maaliskuuta 1996 asti.

Ennen tämän lain voimaantuloa alkaneisiin ja tämän lain voimaan tullessa jatkuviin lomituksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita lomitukseen järjestämistä koskevia säännöksiä.

Maatalousyrittäjän, joka 17 §:n 1 momentin nojalla järjestää itse lomituksensa, tulee

tehdä sitä koskeva ilmoitus lomautakunnalle vuoden 1996 lomitusten osalta 31 päivään tammikuuta 1996 mennessä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1678

Laki

kuntien valtionosuuslain 32 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä elokuuta 1992 annetun kuntien valtionosuuslain (688/92) 32 §:n 2 momentti seuraavasti:

32 §

Edellä 1 momentin 1 kohdassa mainitun lain muita kuin 15 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä sovelletaan kuitenkin maatalousyrittäjän lomituspalveluista annetun lain (2/85) 23 §:ssä tarkoitettuihin valtion korvauksiin vuoden 1996 loppuun.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1679

Asetus maatalousyrittäjän lomituspalveluista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään maatalousyrittäjän lomituspalveluista 4 päivänä tammikuuta 1985 annetun lain (2/85) 42 §:n nojalla:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Maatalousyrittäjän lomituspalveluista annetun lain (2/85), jäljempänä lomituspalvelulaki, 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kotieläinyksikkönä pidetään

- 1) yhtä lehmää tai neljää muuta nautaeläintä, joiksi luetaan myös emolehmä,
- 2) kolmea hevosta,
- 3) kolmea emakkoa porsaineen, neljää karjaa tai viittätoista muuta sikaa,
- 4) neljää yli kuuden kuukauden ikäistä vuolta,
- 5) kymmentä yli kuuden kuukauden ikäistä lammasta,
- 6) kolmeakymmentä siitoskettua tai viittäkymmentä siitostarkoituksessa pidettävää muuta turkiseläintä,
- 7) sataa siipikarjaan kuuluvaa eläintä, joiksi ei lueta broilereita, taikka
- 8) tuhatta broileria tai alle kuudentoista viikon ikäistä kananpoikaa.

2 §

Jollei muuta näytetä, maatalousyrittäjän katsotaan saaneen tiedon lomituspalvelulain 9 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua eläkelaitoksen päätöksestä seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella postitettu eläkelaitokseen.

3 §

Lomituspalvelulain 9 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettuina erityisen painavina syinä sijaisavun jatkamiseen pidetään maatalousyrittäjästä ja yritystoiminnan suunnittelusta jatkajasta riippumattomia syitä, kuten jatkajan varusmiespalveluksen tai siviilipalveluksen suorittamista, jatkajan sairastumista tai tapaturmaa tai muuta niihin rinnastettavaa syytä.

2 luku

Päätoiminen maatalouden harjoittaja

4 §

Jollei 5 ja 6 §:ssä toisin säädetä, lomituspalvelulain 1 a §:n 1 momentissa tarkoitettuna päätoimisena maatalouden harjoittajana pidetään maatalouden harjoittajaa,

1) joka lomitusajankohtana ei työskentele maatilán ulkopuolella vähintään kolme kuukautta kestävässä työ- tai virkasuhteessa eikä harjoita maatalouteen liittymätöntä yritystoimintaa maatilán ulkopuolisesta toimipisteestä käsin ja

2) joka ei ole myöskään lomitusajankohtaa edeltäneen kuuden kuukauden aikana työskennellyt tilán ulkopuolella 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Päätoimisena maatalouden harjoittajana ei pidetä henkilöä, jolle lomitusajankohtana maksetaan työttömyysturvalaissa (602/84)

tarkoitettua työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatuesta annetussa laissa (1542/93) tarkoitettua työmarkkinatukea. Päätoimisena maatalouden harjoittajana ei pidetä myöskään henkilöä, jolla lomitusajankohtana ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan työttömyysturvalain 7, 8, 9 tai 11 §:ssä tarkoitettua syystä, eikä henkilöä, jolla ei ole oikeutta työmarkkinatukeen työmarkkinatuesta annetun lain 17—20 §:ssä tarkoitettua syystä.

5 §

Sen estämättä, mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään, päätoimisena pidetään vuosilomaa ja viikkovapaata hakenutta maatalouden harjoittajaa, joka maatalouden ulkopuolisen työskentelynsä ohella on toiminut maatalouden harjoittamiseen kuuluvissa tehtävissä siinä määrin, että hänen työtuntimääränsä näissä tehtävissä voidaan arvioida vastanneen vähintään sitä työtuntimäärää, joka häneltä on kulunut työskentelyyn maatalouden ulkopuolella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maatalouden harjoittamiseen kuuluvaa työaikaa arvioitaessa otetaan huomioon maatalouden harjoittajalta maatalousyrityksen karjalaisytyöhön ja muihin yrityksen hoitoon liittyviin välttämättömiin tehtäviin kuuluva keskimääräinen viikottainen työtuntimäärä.

6 §

Mitä 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetään, ei sovelleta sijaisapua hakeneeseen maatalouden harjoittajaan.

Sen estämättä, mitä 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään, päätoimisena pidetään sijaisapua hakenutta maatalouden harjoittajaa, joka sijaisavun tarpeen alkaessa on merkittäväällä työpanoksellaan huolehtinut ja vastannut maatalousyrityksen hoitoon säännöllisesti kuuluvista tehtävistä.

3 luku

Lomituspäivän kesto

7 §

Lomituspalvelulain 8 §:ssä tarkoitettua kokonaistyöajan sekä maatalousyrittäjän tehtäväosuuden määrittämistä varten maatalousyrittäjän on

1) annettava tiedot maatalon kotieläinten määrästä ja laadusta sekä niiden hoitoon käytettävistä työmenetelmistä;

2) esitettävä arvio maatalon karjalalouteen päivittäin kuuluvien sekä muiden yrityksen hoitoon liittyvien välttämättömien tehtävien hoitoon kuluva keskimääräisestä päivittäisestä kokonaistyöajasta; sekä

3) annettava tiedot maatalolla vakituisesti työskentelevistä henkilöistä sekä ilmoitettava näiden keskimääräiset tehtäväosuudet prosentteina 2 kohdassa tarkoitettua kokonaistyöajasta.

8 §

Maatalousyrittäjän on ilmoitettava lomautakunnalle 7 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa tapahtuneet olennaiset muutokset ennen kunkin etukäteen tiedossa olevan lomitusjakson alkamista. Samalla maatalousyrittäjän on ilmoitettava tiedossaan olevat sellaiset lomitusajankohtaan liittyvät erityiset tehtävät ja muut seikat, joilla voi olla vaikutusta lomituspalvelulain 8 §:ssä tarkoitettua kokonaistyöajan määräytymiseen lomitusjakson aikana.

Maatalousyrittäjä voi esittää uuden arvion kokonaistyöajasta, jos sen määräytymiseen vaikuttavat 7 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat ovat muuttuneet merkittävästi aikaisemmin ilmoitetusta tai lomitusajankohtaan liittyvät erityiset syyt sitä edellyttävät.

9 §

Lomalautakunnan on määrättävä lomituspalvelulain 8 §:ssä tarkoitettu kokonaistyöaika maatalousyrittäjän 7 ja 8 §:n mukaisesti antamien tietojen perusteella. Kokonaistyöaikaa määrättäessä voidaan poiketa maatalousyrittäjän esittämästä arviosta, jos se olennaisesti eroaa saman kokoisilla ja olosuhteiltaan vastaavanlaisilla tiloilla karjalalouteen päivittäin kuuluvien ja muiden yrityksen hoitoon liittyvien välttämättömien tehtävien hoitoon kuluva keskimääräisestä päivittäisestä työajasta. Jos kokonaistyöaika määrätään maatalousyrittäjän arviosta poiketen, häntä on kuultava.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kokonaistyöajan määräämistä tulee tapahtua käyttäen hyväksi maatalousyrittäjien eläkelaitoksen osoittamaa lomitusyöajan laskentajärjestelmää.

10 §

Jos maatalolla työskentelee vakituisesti kaksi tai useampia henkilöitä, lomautakun-

nan on määrättävä lomituspäivän kesto 8 §:ssä tarkoitettu maatalousyrittäjän tehtäväosuus 7 §:n 3 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen mukaisesti. Maatalousyrittäjän tehtäväosuutta määrättäessä otetaan huomioon mahdollisista odotteluajoista johtuvat pidennykset työaikaan.

Maatalousyrittäjien ja muiden maatilalla työskentelevien henkilöiden välistä tehtäväosuutta voidaan maatalousyrittäjän ilmoituksen perusteella muuttaa lomavuoden aikana vain erityisestä syystä, kuten kuoleman, toistaiseksi myönnettylle työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymisen, maatalousyrittäjien tai muiden maatilalla työskentelevien henkilöiden lukumäärän muuttumisen taikka muun vastaavan syyn johdosta.

11 §

Edellä 7—9 §:ssä säädetty perustein määrättyä lomituspäivän kesto voidaan lomituskäytön jälkeen tarkistaa, jos lomituksen aikana esille tulleet ennalta arvaamattomat tehtävät tai olosuhteet sitä edellyttävät.

Edellä 10 §:ssä tarkoitettua maatalousyrittäjän tehtäväosuutta voidaan lomituskäytön jälkeen tarkistaa lomituksen aikana ilmeneestä 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua syystä.

12 §

Lomituspäivän kesto 9 a §:ssä tarkoitettu sijaispäivän kesto määritellään soveltuvin osin edellä 7—11 §:ssä säädettyjä periaatteita noudattaen.

Jos maatalousyrittäjän arvioima sijaispäivän kesto poikkeaa hänen vuosilomaansa tai viikkovapaata varten määrätystä lomituspäivän kesto, maatalousyrittäjän on perusteltava, mistä syistä poikkeaminen johtuu.

4 luku

Maatalousyrittäjän itse järjestämä lomitus

13 §

Maatalousyrittäjän on tehtävä lomautuskunnalle lomituspäivän kesto 17 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakoilmoitus kirjallisesti kunkin kalenterivuoden osalta edellisen vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

Lomautuskunnan suostumuksella maata-

lousyrittäjä voi tehdä 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen tai peruuttaa aikaisemman ilmoituksensa myös 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen.

14 §

Siitä huolimatta, että maatalousyrittäjä on 13 §:n mukaisesti sitoutunut itse järjestämään lomituksensa, lomautuskunnan tulee tarvittaessa avustaa häntä sijaispäivän lomituskäytön järjestämisessä.

15 §

Maatalousyrittäjän, joka on 13 §:n mukaisesti sitoutunut itse järjestämään lomituksensa, on ennen vuosiloma- ja viikkovapaalomituskäytön alkamista tehtävä lomautuskunnalle kirjallinen hakemus, josta ilmenee lomituskäytön ajankohta sekä lomituspäivän kesto 17 b §:ssä säädetyn korvauksen määräämistä varten tarvittavat tiedot lomittajasta.

Mitä 1 momentissa säädetään vuosiloman ja viikkovapaan hakemisesta, sovelletaan myös sijaispäivän hakemiseen. Jos sijaispäivä ei ole voitu hakea ennen lomituskäytön alkamista sen vuoksi, että sijaispäivän tarve johtuu ennalta arvaamattomasta syystä, hakemus on tehtävä lomituskäytön jälkeen niin pian kuin se on mahdollista. Sijaispäivä haettaessa maatalousyrittäjän on esitettävä tarvittava selvitys oikeudestaan sijaispäivän.

16 §

Lomautuskunnan on 15 §:ssä tarkoitettua hakemuksen johdosta tehtävä päätös maatalousyrittäjän oikeudesta hakemuksessa tarkoitettuun lomituspäivään. Päätöksessä tulee myös määrätä lomituspäivän kesto 9, 10 ja 12 §:ssä säädetyllä tavalla sekä lomituspäivän kesto 17 b §:ssä tarkoitettua korvauksen suuruus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua korvauksen määrää voidaan lomituskäytön jälkeen tai sen aikana tarkistaa siltä osin kuin lomituskäytön tosiasiallisesti kulunut työtuntimäärä on ollut etukäteen arvioitua suurempi 11 §:ssä tarkoitettua syystä.

17 §

Edellä 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että lomautuskunnalle esitetään lomituskäytön päätyttyä lomittajan ja maatalousyrittäjän allekirjoittama selvitys siitä, että lomitus on

toteutettu 15 §:ssä tarkoitetun hakemuksen mukaisesti. Haettaessa 16 §:n 2 momentin mukaista korvauksen tarkistamista lomittajan ja maatalousyrittäjän on selvitettävä lomautakunnalle, mistä syystä etukäteen arvioitu tuntimäärä on ylittynyt.

Jos oikeus sijaisapuun kestää yli kuukauden, 1 momentissa tarkoitetut selvitykset voidaan esittää lomautakunnalle myös sijaisavun aikana, saman lomittajan osalta kuitenkin enintään kerran kunkin kalenterikuukauden aikana.

Lomautakunnan on maksettava 16 §:ssä tarkoitettu korvaus maatalousyrittäjälle kahden viikon kuluessa saatuaan 1 tai 2 momentissa tarkoitetun selvityksen. Lomituspalvelulain 17 b §:n 1 momentin 1 kohdan mukainen korvaus voidaan maksaa myös lomittajan työnantajalle ja 2 kohdan mukainen korvaus lomittajana toimineelle ammatinharjoittajalle, jos tästä on sovittu maatalousyrittäjän ja palvelun tuottajan kesken.

Sijaisapulomituksesta maksettava korvaus voidaan suorittaa maatalousyrittäjälle sijaisavusta 23 ja 24 §:n mukaan määrättyllä maksulla vähennettynä ja viikkovapaalomituksesta maksettava korvaus viikkovapaasta 25 §:n mukaan määrättyllä maksulla vähennettynä.

5 luku

Kunnan järjestämät lomituspalvelut

18 §

Kunnan järjestämiä lomituspalveluja koskeva vuosilomahakemus on tehtävä lomautakunnalle maatalousyrittäjänsä kirjallisesti vähintään kolme viikkoa ennen loman alkamista, kuitenkin viimeistään kunkin vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Yrittäjällä on oikeus täydentää tai muuttaa hakemustaan määräajan päätyttyäkin. Lomautakunta voi muuttaa hakuaikaa ja -menettelyä sekä erityisestä syystä ottaa tutkittavakseen myös määräajan päätyttyä tehdyn hakemuksen.

Kunnan järjestämää sijaisapua ja viikkovapaata voidaan hakea kirjallisesti tai suullisesti lomautakunnalta. Sijaisapua haettaessa maatalousyrittäjän on esitettävä tarvittava selvitys oikeudestaan sijaisapuun.

19 §

Kunnan järjestämiä lomituspalveluja käyt-

tävän maatalousyrittäjän on mahdollisuuksiensa mukaan sijoitettava vuosilomansa ja viikkovapaansa ajankohtaan, jolloin maatalousyrittäjän ei tule suorittavaksi kausiluontoisia tai erityistä huolenpitoa edellyttäviä tehtäviä.

Jollei lomautakunta voi osoittaa lomittajaa vuosiloma- tai viikkovapaahakemuksessa tarkoitetuksi ajaksi, hakijalle on ennen päätöksen tekemistä varattava tilaisuus vuosiloman tai viikkovapaan ajankohdan muuttamiseen.

Hakemus on hylättävä, jos hakija ilman pätevää syytä kieltäytyy pitämästä vuosilomaansa tai viikkovapaata sellaisena aikana, jolloin hänelle voitaisiin osoittaa lomittajaa.

20 §

Jos maatalousyrittäjä ilman pätevää syytä kieltäytyy ottamasta vastaan lomautakunnan osoittaman lomittajan, hän on menettänyt oikeutensa hakemaansa vuosiloma-, sijaisapu- tai viikkovapaajaksoon.

21 §

Lomituspalvelulain 18 a §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lomautakunnan tulee pyrkiä osoittamaan tilalle sellainen lomittaja, jonka sanotussa säännöksessä tarkoitettu työaika mahdollisimman hyvin vastaa 9 ja 10 §:n mukaisesti määrättyä lomituspäivän kestoa. Jollei tällaista lomittajaa ole saatavissa, lomautakunnan on tarvittaessa yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa pyrittävä järjestämään lomitus niin, että lomittajan työaika saadaan täyttymään. Mikäli muuta keinoa lomittajan työajan täyttämiseksi ei ole käytettävissä, maatalousyrittäjän tulee valita yksi tai useampi lomituspalvelulain 18 a §:n 2 momentin 1—4 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehdoista siten, että lomittajan työaika täyttyy. Jos maatalousyrittäjä ei tee valintaa, lomautakunta ei ole velvollinen järjestämään hänelle hänen hakemaansa lomituspalvelua.

Kunnan järjestämiä lomituspalveluja käytävän maatalousyrittäjän ja lomautakunnan on sovittava lomituspalvelulain 18 a §:n 2 momentissa ja 31 §:n 1 momentissa tarkoitetuista lomitukseen liittyvistä järjestelyistä, kuten lomittajan tehtävistä ja päivittäisestä työajasta, sekä 31 b §:ssä tarkoitetuista valvontakäynneistä viimeistään 14 päivää ennen

lomituksen alkamista, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

22 §

Kunnan järjestämiä lomituspalveluja käytävän maatalousyrittäjän tulee ennen vuosiloman ja viikkovapaan alkamista:

1) tarvittaessa opastaa lomittajaa lomituspalvelulain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa sekä antaa hänelle ohjeet kotieläinten käsittelyyn liittyvistä erityiskysymyksistä;

2) huolehtia siitä, että lomituksessa tarvittavat koneet ja laitteet täyttävät työturvallisuudelle asetetut vaatimukset, sekä antaa lomittajalle ohjeet koneiden ja laitteiden käytämisessä;

3) hankkia maatalousyrittäjän tavanomaisen kulutuksen edellyttämät kulutustarvikkeet vuosiloman ja viikkovapaan ajaksi;

4) ilmoittaa lomittajalle, mistä tämä voi tavoittaa hänet tai hänen edustajansa vuosiloman tai viikkovapaan aikana; sekä

5) selvittää muut tarpeelliset seikat.

Mitä 1 momentissa säädetään vuosilomasta ja viikkovapaasta sovelletaan mahdollisuuksien mukaan myös sijaisapuun.

6 luku

Sijaisavusta ja viikkovapaasta perittävät maksut

23 §

Sijaisavusta peritään sen saajalta tuntimaksu. Maksu määrätään maatalousyrittäjän eläkelain (467/69) mukaan vakuutetulle yrittäjälle hänen sanotun lain nojalla välittömästi ennen sijaisavun alkamista voimassa olevan vuotuisen työtulonsa perusteella. Jos yrittäjällä ei sijaisavun alkaessa ole voimassa maatalousyrittäjien eläkelain mukaista vakuutusta, sijaisapumaksun perusteena on soveltavin osin sanotussa laissa säädettyjä perusteita noudattaen arvioitu vuotuinen työtulo. Tuntimaksu on kuusi markkaa lisätyn määrällä, joka saadaan jakamalla sijaisavun saajan edellä tarkoitettu työtulo 5 000:lla. Tuntimaksu ei kuitenkaan saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia. Täysi tuntimaksu peritään jokaiselta alkavalta lomitustunnilta. Lomitustunneiksi katsotaan 12 §:ssä säädetyllä tavalla määrättyneet työtunnit.

Jos sijaisavun saaja on sijaisavun alkaessa oikeutettu palkkaetuuksiin työ- tai virkasuhteen perusteella tai jos hänellä on voimassa yrittäjien eläkelaisissa (468/69) tarkoitettu vakuutus, häneltä peritään 1 momentissa säädetty maksu 50 prosentilla korotettuna.

Jos sijaisavun perusteena on raskaus ja synnytys, sijaisavusta peritään sairausvakuutuslaissa tarkoitettun äitiysrahakauden ajalta 1 ja 2 momentissa tarkoitettu maksu 50 prosentilla alennettuna.

24 §

Jos sijaisapua saava tai hänen edustajansa osoittaa, että yrittäjälle sairausvakuutuslain (364/63) mukaan myönnetyn päivärahan perusteena oleva työtulo on vähintään 20 prosenttia pienempi kuin yrittäjän 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu työtulo, erotus voidaan yrittäjän pyynnöstä vähentää sijaisapumaksun perusteena käytetystä työtulosta siltä osin kuin sijaisapua on saman syyn perusteella annettu yli 90 lomitustuntia.

Sijaisavusta määrättyä maksua voidaan alentaa tai se voidaan jättää perimättä, jos maatalousyrittäjän ja hänen perheensä toimeentuloedellytykset huomioon ottaen siihen on syytä.

25 §

Viikkovapaasta peritään sen saajalta 1 §:ssä tarkoitettujen kotieläinyksikköjen määrän mukaan määräytyvä tuntimaksu. Jos karjatalous lomituksen aikana käsittää neljästä viiteen kotieläinyksikköä, maksu on 16 markkaa tunnilta. Kuudennesta kotieläinyksiköstä lukien maksu nousee yhdellä markalla yksikköä kohden kuitenkin siten, että korkein maksu on 37 markkaa tunnilta. Tuntimaksu ei kuitenkaan saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia. Täysi tuntimaksu peritään jokaiselta alkavalta lomitustunnilta. Lomitustunneiksi katsotaan 7—11 §:ssä säädetyllä tavalla määrättyneet työtunnit.

Kunnan järjestämiä lomituspalveluja käytävältä maatalousyrittäjältä peritään lomituspalvelulain 18 a §:n 1 momentissa tarkoituiltapäiviltä 1 momentissa säädetty maksu 50 prosentilla korotettuna.

26 §

Edellä 23 ja 25 §:ssä tarkoitettut maksut saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätös-

tä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin säädetään.

7 luku

Henkilöstö

27 §

Kelpoisuusvaatimuksena lomituspalvelulain 14 §:ssä tarkoitettuun virkaan on maatalouden peruslinjan opistoasteen tutkinto tai muu tehtävään soveltuva koulutus. Jollei virkaan saada henkilöä, jolla on säädetty kelpoisuus, siihen voidaan ottaa enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan henkilö, jolla on riittäväksi katsottava koulutus ja mikäli mahdollista käytännön kokemusta kyseessä olevasta tehtävästä.

28 §

Kunnassa, jossa on vähintään kymmenen päätoimista maatalouslomittajaa, voi olla yksi johtava maatalouslomittaja. Jos päätoimisten lomittajien määrä kunnassa on vähintään 40, johtavia lomittajia voi olla kaksi sekä sen jälkeen yksi uusi johtava lomittaja kutakin 30 päätoimista lomittajaa kohti.

Mitä 1 momentissa säädetään kunnasta, koskee vastaavasti kahden tai useamman kunnan muodostamaa yhteistoiminta-aluetta silloin, kun kunnat järjestävät lomituspalvelut yhteistoiminnassa lomituspalvelulain 18 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen mukaisesti.

29 §

Johtavalla lomittajalla tulee olla maatalouden ammatillinen koulutus tai muu tehtävään soveltuva koulutus sekä hyvä käytännön kokemus karjanhoito- ja maataloustehtävissä.

Lomalautakunnan osoittamalta lomittajalta edellytetään maatalouden ammatillista koulutusta tai hyvää käytännön kokemusta karjanhoito- ja maataloustehtävissä.

8 luku

Erinäisiä säännöksiä

30 §

Jos maatalousyrittäjälle on annettu sijaisapua yhtäjaksoisesti yli vuoden, lomautakunnan tulee ilmoittaa sijaisavun anta-

misesta ja sen perusteista maatalousyrittäjien eläkelaitokselle.

31 §

Kunnan tulee toimittaa lomituspalvelulain 28 §:ssä tarkoitettu tilitys maatalousyrittäjien eläkelaitokselle vuosittain huhtikuun loppuun mennessä.

32 §

Valtio korvaa lomituspalvelulain mukaisen tehtävien suorittamisesta maatalousyrittäjien eläkelaitokselle aiheutuvat kohtuulliset hallintokulut. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa maatalousyrittäjien eläkelaitoksen esityksestä hallintokulujen korvaamisen perusteet.

33 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitos suorittaa kunnille valtionkorvaukset lomituspalvelulain 23 §:ssä tarkoitettuihin käyttökustannuksiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö maksaa valtion varoista maatalousyrittäjien eläkelaitokselle 1 momentissa tarkoitettujen valtion korvausten suorittamiseen tarvittavat varat.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tulee tehdä kuukausittain selvitys sosiaali- ja terveysministeriölle valtion korvauksen ennakoina kunnille maksamastaan määrästä. Samalla sen tulee esittää arvionsa määrärahan kokonaistarpeesta asianomaisena kalenterivuonna.

Edellä 31 §:ssä tarkoitettujen tilitysten perusteella maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tulee tehdä vuosittain sosiaali- ja terveysministeriölle kokonaistilitys valtionkorvauksista asianomaiselta vuodelta.

34 §

Tarkempia ohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö.

35 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan maatalousyrittäjän lomituspalveluista 18 päivänä tammikuuta 1985 annettu asetus (46/85) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Sen estämättä, mitä 23 ja 25 §:ssä säädetään, ennen tämän asetuksen voimaantuloa

alkaneista lomituspalveluista peritään maksu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olevien säännösten mukaan siltä ajalta, jota palvelun antamista ja siitä perittävän maksun määrittämisestä tehty päätös koskee.

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään lomituspalvelulain 14 §:ssä tarkoitetun viran kelpoisuusvaatimuksesta, on 23 päivänä tammikuuta 1985 mainitussa virassa tai sitä vastaavassa työsopimussuhteessa ollut henki-

lö edelleen kelpoinen siihen ja sitä vastaavaan muuhun virkaan.

Edellä 30 §:ssä tarkoitettua aikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen tämän asetuksen voimaan tuloa alkanut sijaisavun antaminen.

Sen estämättä, mitä 31 §:ssä säädetään, vuodelta 1995 annettaviin tilityksiin sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassaolevaa säännöstä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri Terttu Huttu-Juntunen

N:o 1680

Asetus**maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen (501/69) 1 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 7 ja 8 kohta, 2 momentin 1 ja 3 kohta, 3 momentin 1 kohta sekä 10 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 7 ja 8 kohta, 2 momentin 1 ja 3 kohta sekä 10 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta 31 päivänä joulukuuta 1994 annetussa asetuksessa (1584/94) sekä 1 §:n 3 momentin 1 kohta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa asetuksessa (1328/90), sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa 31 päivänä joulukuuta 1994 annetussa asetuksessa, uusi 9 kohta, seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävänä on huolehtia maatalousyrittäjien sosiaalivakuutusturvasta, ryhmähenkivakuutuksesta, luopumisetuuksista ja lomituspalveluista siinä laajuudessa kuin seuraavissa laeissa ja niiden nojalla säädetään tai määrätään:

7) laki maatalousyrittäjien luopumistuesta (1293/94);

8) laki kasvihuonetuotannon ja omenanviljelyn lopettamistuesta (1297/94); sekä

9) laki maatalousyrittäjän lomituspalveluista (2/85).

Eläkelaitoksen tehtävänä on lisäksi:

1) antaa viranomaisille lausuntoja ja tehdä esityksiä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen lakien mukaista sosiaalivakuutusturvaa, ryhmähenkivakuutusta, luopumisetuuksia sekä lomituspalveluja ja niiden kehittämistä koskevissa asioissa;

3) suorittaa 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen lakien mukaista sosiaalivakuutusturvaa, ryhmähenkivakuutusta, luopumisetuuksia sekä lomituspalveluja koskevia tutkimuksia ja niitä koskevia tilastoja.

Eläkelaitoksen on tehtävä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettut esitykset:

1) maatalousyrittäjien työvahinkoturvan, ryhmähenkivakuutuksen, sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamista koskevan toimeentuloturvan ja lomituspalvelujen kehittämiseksi sosiaali- ja terveysministeriölle;

10 §

Hallituksen tehtävänä on:

1) päättää eläke- ja työvahinkoturvan, ryhmähenkivakuutuksen, sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamista koskevan toimeentuloturvan sekä luopumisetuuskien järjestämistä, vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamista sekä 1 §:n 1 momentin

1—8 kohdassa tarkoitettujen lakien mukaisia etuuksia ja 9 kohdassa tarkoitetun lain mukaisia toimenpiteitä koskevista asioista;

2) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sosiaaliturvaa, ryhmähenkivakuutusta, luopumisetuuksia

sekä lomituspalveluja ja niiden kehittämistä koskevissa asioissa;

_____

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1681

Sisäasiainministeriön päätös
kuntajaon muuttamisesta Enon ja Tuupovaaran kuntien välillä

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 1995

Sisäasiainministeriö on kuntajaosta annetun lain (73/77) 14 §:n ja valtioneuvoston ohjesäännön (995/43) 11 §:n 8 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa asetuksessa (1042/94), päättänyt:

1 §	3 §
Enon kunnasta siirretään Tuupovaaran kuntaan Kuusjärven kylästä kokonaan tila Koivuranta 1:17.	Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

2 §

Siirto ei aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaotukseen.

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 1995

Ministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Toivo Pihlajaniemi